

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **MUDr. L. G.**
zastoupený advokátem Mgr. Adamem Liberdou
sídlem Brandlova 1685/9, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2024, č. j. MSK 84892/2024, ve věci
opožděného odvolání

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako opožděné žalobcovo odvolání proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje

Magistrátu města Ostravy ze dne 29. 4. 2024, č. j. SMO/251821/24/ÚPaSŘ/Čm, ve věci umístění stavby.

2. Žalobce v žalobě namítl (1), že žalovaný chybně vyhodnotil žalobcovo podání ze dne 10. 5. 2024. Byť bylo označeno jako vyjádření k podkladům rozhodnutí, mělo být podle obsahu posouzeno jako odvolání, když bylo zasláno již v době, kdy bylo vydáno územní rozhodnutí, a obsahovalo námitky, že řízení předcházející rozhodnutí trpí vadami. Žalovaný měl vyzvat žalobce k odstranění vad (žalobce argumentoval rozsudkem Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 6. 3. 2009, sp. zn. 1 As 4/2009), navíc žalobce doplnil odvolání podáním ze dne 5. 6. 2024. Žalobce dále uvedl (2), že oznámení o zahájení územního řízení bylo nesrozumitelné a zmatečné. Žalobce nemohl být schopen utvořit si z něj správný úsudek o tom, jak bude doručováno – a důvodně tedy očekával, že když mu oznámení o zahájení řízení bylo doručeno listinnou zásilkou, že tak bude postupováno i v případě rozhodnutí. Z oznámení o zahájení řízení žalobce navíc nabyl dojmu, že toto řízení je současně řízením vyvlastňovacím. Při nahlížení do správního spisu dne 18. 4. 2024 byl ubezpečen, že rozhodnutí bude doručováno do datové schránky žalobcova právního zástupce. Žalobce v žalobě namítl také (3) porušení zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). S poukazem na § 6 odst. 2 větu první správního řádu tvrdil, že oznámení o možnosti převzít písemnost (územní rozhodnutí) nebylo na elektronické úřední desce Magistrátu města Ostravy patřičně označeno spisovou značkou ani číslem jednacím, takže jej bylo nutno dalekosáhle a nepřehledně vyhledávat na úřední desce. Dále namítl, že stavební úřad v rozporu s § 4 odst. 2 správního řádu neposkytl žalobci přiměřené poučení o jeho právech a povinnostech. S poukazem na § 4 odst. 3 a odst. 4 správního řádu žalobce tvrdil, že stavební úřad ho měl uvědomit s dostatečným předstihem o vydání územního rozhodnutí. Neučinil tak a pro žalobce bylo vydání územního rozhodnutí překvapivé, neboť v řízení byly podány námitky účastníků řízení. Žalobce dále namítl nezákonnost územního rozhodnutí (str. 7–14 žaloby).
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že na dané územní řízení dopadá zákon č. 416/2009 Sb., včetně doručování písemností, na což byli účastníci řízení upozorněni v oznámení o zahájení řízení. Podání z 10. 5. 2024 nebylo možno ani podle obsahu vyhodnotit jako odvolání.
4. U jednání dne 5. 3. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce navíc namítl, že v době vedení přezkoumávaného řízení bylo vedeno více řízení týkajících se umístění optických kabelů v k. ú. X. Dále se pozastavil nad tím, že žalovaný se rozhodl nezahajovat přezkumné řízení hned následující den po vydání napadeného rozhodnutí. K tomu žalovaný uvedl, že úvaha o přezkumném řízení probíhá souběžně s úvahou o odvolání, pouze záznam byl učiněn den poté.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 6. 3. 2024 vydal stavební úřad oznámení o zahájení řízení o umístění stavby „INS_FTTH_CZ_2740_70710_Krásné_Pole_1“ na konkretizovaných pozemcích v katastrálním území X, předmětem stavby bylo umístění podzemní optické kabelové trasy pro žadatele T-Mobile Czech Republic a. s. Žalobci jakožto vlastníku jednoho z pozemků, na nichž má být stavba umístěna (parc. č. X v k. ú. X) bylo

oznámení o zahájení řízení doručeno poštou (dne 22. 3. 2024, což byl poslední den lhůty pro vyzvednutí zásilky, připravené k vyzvednutí dne 12. 3. 2024). Dne 18. 4. 2024 se ke stavebnímu úřadu dostavila zaměstnankyně žalobcova právního zástupce a nahlížela do správního spisu. Dne 29. 4. 2024 bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby označené shodně jako v oznámení o zahájení řízení. Toto rozhodnutí bylo jednotlivě doručováno žadateli, dotčeným orgánům a obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn. Ostatním účastníkům, tedy i žalobci, bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 14. 5. 2024. Dne 10. 5. 2024 doručil žalobcův právní zástupce stavebnímu úřadu podání, nazvané Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí. Dne 5. 6. 2024 doručil žalobcův právní zástupce stavebnímu úřadu podání, nazvané Odvolání proti územnímu rozhodnutí (konkrétního čísla, č. j. a sp. zn.) – DOPLNĚNÍ. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 22. 7. 2024 zamítl žalobcovo odvolání jako opožděné, za odvolání přitom považoval jen podání došlé 5. 6. 2024.

7. K první žalobní námitce krajský soud zcela shodně s žalovaným uvádí, že podání ze dne 10. 5. 2024 nejen, že je nazváno jako vyjádření k podkladům rozhodnutí, ale je jím (a ničím jiným) také podle obsahu. Žalobce v něm cituje § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že účastník řízení má právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, což žalobce, prostřednictvím svého právního zástupce, tímto podáním činí. Obsahem podání jsou žalobcovy námitky týkající se oznámení o zahájení řízení a žádosti žadatele, žalobce v něm žádá nařízení ústního jednání a uvádí, že žadatel nijak neoslovil vlastníky pozemků. Krajský soud zdůrazňuje, že podání z 10. 5. 2024 neobsahuje ani slovo, ani náznak toho, že by si žalobce byl vědom již vydaného územního rozhodnutí. Stejně jako žalovaný proto krajský soud dospěl k závěru, že se jednalo o jasný projev vůle žalobce vyjádřit se k postupu stavebního úřadu před vydáním rozhodnutí. Ve věci tedy nebyl dán důvod k odstraňování vad žalobcova podání. Pokud žalobce v žalobě argumentoval rozsudkem NSS ze dne 6. 3. 2009, sp. zn. 1 As 4/2009, k tomu soud uvádí, že se jednalo o odlišnou skutkovou situaci, kdy bylo podáno blanketní odvolání, tedy podání, které neobsahovalo – na rozdíl od nynějšího žalobcova podání – žádné důvody. Krajský soud tedy souhlasí s žalovaným, že za odvolání se v žalobcově případě dá považovat pouze až podání došlé 5. 6. 2024. Vzhledem k tomu, že lhůta pro odvolání skončila žalobci dne 29. 5. 2024 (rozhodnutí doručeno vyhláškou 14. 5. 2024), žalovaný správně zamítl jeho odvolání jako opožděné. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného.
8. Ke druhé žalobní námitce má krajský soud za to, že oznámení o zahájení řízení ze dne 6. 3. 2024 je srozumitelné a nikoli zmatečné. Logicky a zákonně je v něm s ohledem na předmět řízení uvedeno několik právních předpisů, které se k věci vztahují – jak stavební zákon, tak správní řád a v neposlední řadě také zákon č. 416/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „liniový zákon“). Soud považuje za podstatné, že v oznámení jsou jednotlivé postupy správního orgánu a účastníků uvedeny nejen číselným označením podle příslušných právních předpisů, ale především slovním vyjádřením či citací tak, aby byly pro adresáty srozumitelné. To platí jak pro upuštění od ústního jednání, stanovení lhůty pro námitky, možnost vyjádřit se k podkladům, tak i pro doručování písemností. Soud nepřehlédl, že v posledním odstavci oznámení je číselně uveden § 2 odst. 5 liniového zákona s následným textem: *...se ostatní písemnosti doručují jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčeným orgánům. Ostatním účastníkům řízení se doručuje veřejnou vyhláškou.* K tomu soud uvádí, že tento text náležel s účinností od 1. 1. 2024 k § 2 odst. 6 liniového zákona (s ohledem na novelizace zákonem č. 284/2021 Sb. a také zákonem č.

465/2023 Sb.), nikoli k odst. 5 uvedeného zákona. Soud však nepovažuje tuto chybu v číselném označení odstavce za rozhodující právě s ohledem na jednoznačné slovní vyjádření, které je pro daný předmět řízení správné a zákonné. V oznámení je předmět řízení vymezen zcela jasně (umístění konkrétní stavby - podzemní optické kabelové trasy – na konkrétních pozemcích, s konkrétním popisem, kudy a jak bude stavba vedena) a soud má za to, že ani žalobce neměl pochybnosti o předmětu řízení, neboť v podání z 10. 5. 2024 vznášel námitky plně odpovídající řízení o umístění stavby (srov. ...známy poměry v území...vady žádosti o umístění stavby...). Krajský soud tedy uzavírá, že nesprávně uvedené číslo odstavce (za správné citace z liniového zákona a při absenci jakékoli slovní zmínky o vyvlastňování) nepovažuje za natolik matoucí, aby mohlo v adresátech oznámení vyvolat dojem, že jde o vyvlastňovací řízení. Pokud jde o žalobní tvrzení, že při nahlížení do správního spisu byl žalobce ubezpečen, že rozhodnutí bude doručováno do datové schránky jeho právního zástupce, k tomu lze uvést, že ze správního spisu nic takového nevyplývá a žalobce v průběhu soudního řízení nenavrl k tomuto tvrzení žádné důkazní prostředky, proto se soud tímto tvrzením dále nezabýval.

9. Ke třetí žalobní námitce soud zdůrazňuje závěry rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle něž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Ke zcela obecné námitce porušení § 4 odst. 2 správního řádu proto soud nemá, co by uvedl. Pokud jde o oznámení o možnosti převzít územní rozhodnutí, soud u jednání sdělil obsah printscreenu úřední desky, jak byl žalobcem předložen, a zjistil z něj, že obsahuje zcela shodné označení stavby, jaké bylo uváděno na všech ostatních písemnostech, a konkrétní pozemky podle parcelních čísel a katastrálního území, včetně žalobcova pozemku parc. č. X v k. ú. X. Takové označení považuje soud za dostatečně určité a nezaměnitelné a neshledává na něm nic, co by mohlo zatěžovat dotčené osoby či vést ke vzniku zbytečných nákladů (§ 6 odst. 2 věta první správního řádu). Krajský soud také nesdílí žalobcův názor, že stavební úřad ho měl uvědomit s dostatečným předstihem o vydání územního rozhodnutí. Podmínkou pro to, aby správní orgán uvědomil s dostatečným předstihem dotčené osoby o úkonu, je podle § 4 odst. 3 správního řádu to, že je to potřebné k hájení jejich práv (a neohrozí to účel úkonu). Podmínka potřebnosti však v daném případě nebyla splněna. Na rozdíl např. od uvědomění o termínu ústního jednání či o lhůtě k podání námitek a vyjádření se k podkladům rozhodnutí (kdy je důležité, aby měl účastník možnost se dostavit, nezmeškat lhůtu pro vyjádření) má účastník řízení možnost bránit se proti rozhodnutí ve věci v odvolací lhůtě, která nastává až po vydání rozhodnutí. Jak uvedl NSS již v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214: *Poučovací povinnost správního orgánu podle § 4 odst. 2 správního řádu z roku 2004 nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit.* Pokud jde dále o námitku k § 4 odst. 4 správního řádu, stačí uvést, že územní rozhodnutí ze dne 29. 4. 2024, č. j. SMO/251821/24/ÚPaSŘ/Čm obsahuje řádné poučení o oprávněném prostředku, takže správní orgán umožnil dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.
10. Vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím žalovaného bylo žalobcovo odvolání zamítnuto jako opožděné, soud se nezabýval žalobními námitkami, týkajícími se věci samé, tedy tvrzenými nezákonnostmi územního rozhodnutí. Také se nezabýval námitkami

vyslovenými poprvé až u ústního jednání, neboť nešlo jen o rozvinutí dřívějších žalobních bodů, ale o samostatné nové, čili opožděné námitky (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

11. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Procesně úspěšný žalovaný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nepožadoval žádné náklady soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 5. března 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu